

El Diacrític | | Actualitzat el 04/06/2023 a les 11:36

Els forats de la democràcia

«I no només no poden votar, molts immigrants, sinó que a molts municipis, com ara Vic, fins i tot els posen entrebancs per poder-se empadronar» | «Hi hem perdut tots. Els forats s'han fet molt grans. Haurem de sargir molts descosits, haurem d'acostar molts esvorancs»

Mossos custodiant una parada d'Aliança Catalana, el partit d'extrema dreta que ha guanyat les eleccions a Ripoll

Sabeu quan es fa un forat al mitjó i és tan molest? Jo recordo que a casa el sargíem de seguida, abans que el forat es fes més gros. Ara no tenim temps i, directament, llencem el mitjó.

Doncs, aquesta democràcia de fireta que tenim està plena de forats, però difícilment la podem llençar.

Un dels forats més grans és el de la gent que no pot votar. Si no ho tinc entès malament, només pots votar si t'han concedit la nacionalitat (generalment, al cap de deu anys de residència et fan un examen) o, rarament, si ho tens autoritzat pel teu país d'origen.

I no només no poden votar, molts immigrants, sinó que a molts municipis, com ara Vic, fins i tot els posen entrebancs per poder-se empadronar. Entrebancs il·legals. Això no és banal, sinó molt greu. Si no estàs empadronat, no tens dret a la targeta sanitària, no tens dret al treball (tot i que només amb l'empadronament encara no es pot treballar), no tens dret a portar els teus fills a l'escola, no comencen a comptar oficialment els anys de residència.

A la pràctica, hi ha gent que ha nascut a Catalunya i no pot votar. Gent que fa més de vint anys que hi és i no pot votar. Segons la Directa, «al municipi de Salt (Gironès) les persones sense dret a vot superen totes les que van votar el passat diumenge 28 de maig. A Salou (Tarragonès)

per cada votant de Vox n'hi ha set que no van poder escollir els seus representants al consistori. En cinc dels vuit municipis de Catalunya on la ultradreta ha sumat més de l'11% dels vots emesos en les eleccions municipals hi ha entre un 12,5 i un 35% de població sense dret a vot».

Un altre forat gros d'aquesta democràcia, doncs, és el racisme institucional. N'és un exemple terrible la legalització dels partits que escampen missatges d'odi i mentides continuades que, de tan repetides, acaben semblant veritats. I és que el racisme no és una opinió, sinó un delictes. No ho podem oblidar. Per tant, ens toca denunciar la pretesa legalitat d'aquests partits il·legítims.

Així, doncs, qui ha guanyat aquestes eleccions? És molt clar que l'abstenció, la voluntària i la forçada. No ha guanyat cap partit, tot i que l'extrema dreta ara s'asseu impunement en alguns dels nostres ajuntaments. I sí, és extrema dreta, per molt que mitjans tan parcials com 8TV vulguin dissimular-ho o, obertament, justificar-ho.

Hi hem perdut tots. Els forats s'han fet molt grans. Haurem de sargir molts descosits, haurem d'acostar molts esvorancs. Com els que obren els governs de països que es fan rics exportant la mort de les guerres i important la mà d'obra barata, és a dir: l'esclavatge, que perdura.

Hi ha qui proclama que «primer, els de casa», sense especificar de quina casa parlem. I és que Catalunya ha estat de sempre un encreuament de camins. Els nostres noms, els nostres orígens, són diversos i multiculturalment. Perquè les fronteres, a més de ser arbitràries, són mentals. Si pugés a un avió, no en veus cap. Arreu hi ha el mateix cel blau, muntanyes semblants, aigua o sequera, flors i enciams o mandioca, quinoa, okra, arbres mil·lenaris: roures o baobabs, ocells. I estrelles molt més amunt i molt més lluny que els nostres caps, tan petits.

La nostra riquesa és, justament, la diversitat.